

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/70/2021
Identifikačné číslo spisu:	0019201592
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:0019201592.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: W. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom O.. W. XXX/X, T., zastúpenej advokátom JUDr. Stanislavom Irsákom, Hodruša-Hámre, Dolné Hámre 1024, proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, zapísaný v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Nagyová Tenkač, s.r.o. so sídlom Ružinovská 42, Bratislava, IČO: 36 862 169, o žalobe na obnovu konania, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 14Csp/29/2019, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11CoCsp/8/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala povolenia obnovy konania a znovu prejednaní veci v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 7Csp/55/2017, odmietol a žalobcovi (správne označenie: žalovanému) nepriznal nárok na náhradu trov konania.

1.1. Súd prvej inštancie zistil, že žalobkyňa sa domáhala proti žalovanému povolenia obnovy konania vo veci vedenej pod sp. zn. 7Csp/55/2017 z dôvodu, že v čase doručenia platobného rozkazu nemala vedomosť o objektívne existujúcom dôkazu, t. j. o existencii neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, ktorú ako spotrebiteľ uzatvorila so žalovaným a z toho dôvodu sa nevedela brániť proti nekalým podmienkam v spotrebiteľskej zmluve v pôvodnom konaní. Ako spotrebiteľka sa dozvedela o nekalých praktikách žalovaného až po doručení listu z Ministerstva spravodlivosti vo februári 2019, kde žiadala o posúdenie jej zmluvy, ktorú uzatvorila so žalovaným, pričom uviedla, že

zmluva neobsahovala náležitosti stanovené zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej aj „zákon o spotrebiteľských úveroch“) nebola spracovaná v súlade s Občianskym zákonníkom a bolo v nej viacero neprijateľných podmienok v neprospech slabšej zmluvnej strany - spotrebiteľa.

1.2 Primárne súd prvej inštancie skúmal prípustnosť žaloby na obnovu konania v rovine splnenia procesných podmienok, pričom dospel k záveru, že dôvod obnovy konania nie je daný. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP poukazujúc na nesprávny postup súdu prvej inštancie, ktorý podľa jej tvrdenia pri rozhodovaní neaplikoval príslušné právne normy na ochranu spotrebiteľa, čo podľa žalobkyne viedlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci. Súd prvej inštancie mal však za to, že prípadné pochybenie pri právnom posúdení veci prípustnosť obnovy konania nezakladá. Žalobkyňa ako sporová strana bola povinná dbať o ochranu svojich práv, pri ktorej ochrane práv je dôkazná povinnosť, ktorej splnenie v požadovanom rozsahu, pri objektívne danej dostatočnosti podkladov v súdnom konaní pre splnenie si dôkaznej povinnosti, nebolo naplnené v konaní vedenom pred Okresným súdom Michalovce pod sp. zn. 7Csp/55/2017, preto uvedené nebolo možné prenášať do konania využitím mimoriadneho opravného prostriedku, a to žaloby na obnovu konania.

1.3 Napriek uvedenému však súd prvej inštancie z dôvodu procesnej úplnosti vykonal dokazovanie oboznámením so spisom tunajšieho súdu pod sp. zn. 7Csp/55/2017, pričom mal za preukázané, že zmluva o úvere, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyni ako dlžníčke finančné prostriedky, obsahovala všetky náležitosti vyžadované podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, keď v zmluve bola jasne uvedená výška splátky aj ich celkový počet.

1.4 Z odôvodnenia žaloby bolo možné vyvodiť, že žalobkyňa poukazovala na vecnú nesprávnosť platobného rozkazu spočívajúcu v tom, že súd neskúmal a neprihliadol na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi stranami, ktorá však nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť obnovy konania. Obnovou konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posúdení veci alebo procesnoprávných nedostatkov. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že skutočnosti uvádzané v žalobe mohla žalobkyňa uviesť už v odpore proti platobnému rozkazu, ktorý však nepodala. Podľa súdu prvej inštancie neobstalo ani tvrdenie žalobkyne, že ako priemerný spotrebiteľ nedokázala posúdiť neprijateľné podmienky v zmluve, keďže už v čase pôvodného konania sa mohla obrátiť na advokáta, resp. Centrum právnej pomoci, ktorí by jej vedeli poskytnúť právne poradenstvo. Nečinnosť žalobkyne nemohla byť na ťarchu žalovaného, ani dôvodom povolenia obnovy konania, preto súd prvej inštancie v zmysle § 413 ods. 1 písm. e) CSP návrh na povolenie obnovy konania odmietol.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne uznesením z 22. apríla 2020, sp. zn. 11CoCsp/8/2020 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že súd prvej inštancie odmietnutím jej žaloby na obnovu konania pochybil z dôvodu, že v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 7Csp/55/2017 došlo k nesprávnemu procesnému postupu súdu prvej inštancie, ktorým žalobkyni znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd bol toho názoru, že predmetný dôvod (ak je daný) môže strana sporu uplatniť ako odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, a nie ako dôvod na podanie žaloby o povolenie obnovy konania podľa § 397 CSP.

2.2 V súvislosti s odvolacou námietkou, ktorou žalobkyňa súdu prvej inštancie vytýkala nesprávnosť v právnom posúdení sporu z dôvodu, že v pôvodnom konaní sa jednalo o spotrebiteľský spor, a napriek tomu súd vo veci vydal platobný rozkaz, odvolací súd zdôraznil, že na základe zákona č. 73/2015 Z. z. bol s účinnosťou od 01.05.2015 novelizovaný zákon č. 99/1963 Z. z. (Občiansky súdny poriadok), v zmysle ktorého, ak sa uplatnilo právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom bol spotrebiteľ, súd nevydal platobný rozkaz, ak zmluva obsahovala neprijateľné podmienky.

2.3 Podľa odvolacieho súdu zo spisového materiálu ako aj z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplývalo, že Okresný súd Michalovce vo veci vedenej pod sp. zn. 7Csp/55/2017 rozhodol 21. apríla 2017 v skrátenom konaní platobným rozkazom, ktorý bol žalobkyni (v tom čase v postavení žalovanej) doručený 26. mája 2017 a nadobudol právoplatnosť 14. júna 2017, nakoľko v zákonnej lehote žalobkyňa nepodala odpor. V súvislosti s uvedeným odvolací súd poukázal na to, že ak by v pôvodnom spore vydal

súd v skrátenej konaní platobný rozkaz, a to aj napriek tomu, že v konaní bolo uplatňované právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy, v ktorom odporcom bol spotrebiteľ, pričom by zmluva obsahovala neprijateľné podmienky, rozhodol by v rozpore predovšetkým s domácou právnou normou, v ktorej bol už právny predpis EÚ do práva SR implementovaný, preto žalobkyňa mala možnosť dosiahnuť nápravu riadnym odvolacím prostriedkom podľa vtedy platného a účinného Občianskeho súdneho poriadku, ktorým bol odpor proti platobnému rozkazu, ten však nepodala. Hoci bolo ľudsky pochopiteľné, že žalobkyňa si v spornom období prechádzala zložitým životným obdobím, táto skutočnosť však nemohla obstať ako dôvod pre úspešné domáhanie sa obnovy konania. Návrhom na obnovu konania sa totiž nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie (ďalej aj „dovolateľka“). Prípustnosť dovolania odôvodnila ustanovením § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Dovolateľka navrhla, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

3.1. V dovolaní uviedla, že v prípade konania vedeného proti dovolateľke boli splnené všetky podmienky pre obnovu konania. Predmetná spotrebiteľská zmluva, na základe ktorej bol voči žalobkyni uplatnený finančný nárok v súdnom konaní, obsahovala neprijateľné podmienky. Pochybenie súdu, spočívajúce vo vydaní platobného rozkazu, bolo v rozpore s § 299 ods. 2 CSP a malo za následok naplnenie procesných podmienok pre obnovu konania v zmysle § 397 písm. a) a písm. b) CSP. Zároveň podľa žalobkyne bola splnená podmienka, že žalobkyňa nemala inú možnosť procesnej obrany, nakoľko ako povinná podala z vyššie uvedených dôvodov žalobu na zastavenie exekúcie, tá jej bola však zamietnutá. Mala za to, že ak jej nebude umožnená obnova konania, bude naďalej vystavovaná neoprávnenej exekúcii.

4. Žalovaný navrhol odmietnuť dovolanie resp. zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana sporu v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

6. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých civilný súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 4/2011).

7. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

8. Podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu

zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky a ich spravodlivé rozhodnutie (sp. zn. I. ÚS 26/94).

9. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces; jeho súčasťou je aj náležité odôvodnenie rozhodnutia (sp. zn. II. ÚS 559/2018, III. ÚS 47/2019, sp. zn. 4Cdo/140/2019 alebo sp. zn. 4Cdo/120/2019). Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jeho práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces.

10. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že na jeho uplatnenie musia byť splnené osobitné zákonom stanovené podmienky. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím), musí byť vyvážená sprísnenými podmienkami prípustnosti.

11. V preskúmvanej veci sa žalobkyňa domáhala povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 7Csp/55/2017, v ktorom konaní bol vydaný platobný rozkaz.

12. V dovolaní žalobkyňa namietala nesprávne právne posúdenie ňou uplatneného nároku v konaní, ktorého obnovy sa v prejednávanej veci domáhala.

13. V danej súvislosti dovolací súd uvádza, že žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý sa podáva proti právoplatnému rozhodnutiu vo veci samej. Samotným jej podaním nedochádza k automatickej obnove pôvodného konania. Súd je povinný najskôr skúmať jej prípustnosť a ak dospeje k záveru, že podmienky prípustnosti splnené sú (§ 397 až § 408 CSP), preskúma jej dôvodnosť, teda či stranou uplatnený dôvod žaloby na obnovu konania je skutočne daný. V prípade, ak súd zistí, že žaloba na obnovu konania je podaná dôvodne, rozhodne rozsudkom, že obnovu konania povoľuje (§ 414 CSP). Následne až po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku sa obnovuje pôvodné konanie a súd vec znova meritórne prejedná (§ 416 CSP). Z uvedeného teda vyplýva, že konanie o žalobe na obnovu konania prebieha v dvoch fázach, a to v prvej fáze (t. j. v konaní o povolenie obnovy konania), v ktorej sa súd zaoberá len otázkou, či obnovu konania povolí alebo nie (§ 413 a § 414 CSP), a následne v druhej fáze (t. j. v konaní po povolení obnovy konania), ktorá nastáva len vtedy, ak súd obnovu konania skutočne povolí, a ktorá vo svojej podstate predstavuje pokračovanie v pôvodnom konaní a opätovné prejednanie veci (§ 416 a § 417 CSP).

14. Dovolací súd nepovažoval tvrdenie žalobkyne týkajúce sa porušenia jej základných ľudských a ústavných práv v súvislosti s konaním vedeným na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 7Csp/55/2017, ktoré je právoplatne skončené od 14. júna 2017, pre dané dovolacie konanie za relevantné. Dôvodom odmietnutia žaloby o obnovu konania, práve ktorá je predmetom prejednávanej veci, bolo nesplnenie podmienky prípustnosti danej žaloby podľa § 397 písm. a) CSP. Nižšie súdy, t. j. i súd odvolací v napadnutom rozsudku, sa zaoberali otázkou, či obnovu konania povolia alebo nie (t. j. rozhodovali v prvej fáze). Namietaný výklad práva a právne posúdenie nároku z pôvodného konania žalobkyňou v dovolaní je preto irelevantné, bez možnosti založiť uplatnený dôvod v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP a tým prípustnosť dovolania.

15. Odôvodnenie dovolaním napadnutého potvrdzujúceho uznesenia odvolacieho súdu má podľa názoru dovolacieho súdu všetky zákonom vyžadované náležitosti v zmysle ustanovenia § 393 CSP. V reakcii na dovolacie argumenty žalobkyne dovolací súd uvádza, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil podľa predstáv dovolateľa, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo nie je tento prípad. Žalobkyňa preto neopodstatnene namieta, že jej odvolací súd nedostatočným, nepresvedčivým, až arbitrárnym

odôvodnením rozhodnutia znemožnil, aby uskutočňoval jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné poznamenať, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky odvolacie námietky uvedené v odvolaní, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o odvolaní podstatný význam, ktoré zostali sporné alebo na ktoré považuje odvolací súd za nevyhnutné dať odpoveď z hľadiska doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie (II. ÚS 78/05).

16. Z uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalobkyne nie je podľa § 420 písm. f) CSP prípustné.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP

17. Žalobkyňa podala dovolanie aj podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP tvrdiac, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil.

18. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

18.1. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

18.2. K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP (podobne ako predchádzajúca právna úprava, pozn.) dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

18.3. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP, rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 CSP). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

19. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej neviedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom). Rovnako tak sama polemika s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika prístupu odvolacieho súdu k právnemu posudzovaniu veci významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 a § 432 CSP.

20. V kontexte vyššie uvedeného, i keď žalobkyňa dovolanie formálne odôvodňuje nesprávnosťou právneho posúdenia veci odvolacím súdom v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP, právnu otázku zásadného významu - ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil svoje rozhodnutie - nijako

neformuluje. Z obsahu jeho dovolania možno vyvodiť len nesúhlas dovolateľky s úvahami, skutkovými a právnymi závermi odvolacieho súdu vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu.

21. Z vyššie uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že ani na podklade dovolania žalobkyne podľa § 421 ods. 1 CSP nemožno uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

22. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, odmietol podľa § 447 písm. c) CSP (dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP) a podľa § 447 písm. f) CSP (dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP).

23. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.